

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 60. Privilegia Regis Franciæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

ris illecebra peccandi non sine damno pa-
cis publicæ.

Sæcul.XIV.

A.C. 1351.

Has ob causas de consilio nostrorum Fratrum Episcoporum illo in senatu præsentium decrevimus ea, quæ sequuntur. Judices ecclesiastici nostræ provinciæ Cantuariensis curabunt Clericos ob privilegium Cleri sibi traditos congruenter statui & pro ratione hominum criminumque custodiri, ita, ut carceris pœnam sentiant. Si sint malefici manifesti, & publice infames, ita, ut eorum liberatio Ecclesiæ offensionem, ac regno periculum creare possit, diebus Mercurii, Veneris, & sabbati pane & aqua, reliquis diebus pane & cerevisia tenui, dominica etiam quibusdam oleribus reficientur: nec addetur quidpiam quacunque demum de causa. Si captivi sint innocentes, non poterunt admitti ad purgationem canonicam nisi post accuratas inquisitiones legitime suis in locis factas. Dabat 18 Febr. 1351.

§. LX.

Privilegia Regis Franciæ.

Sub idem tempus Papa Clemens Regi Franciæ Joanni, ac Reginae Joannæ secundæ conjugii ejus diversas fecit gratias

Spicil.to.4.

p.274.&c.

c.26.

S s 5

tias

Sæcul. XIV. tias expressas in epistolis suis. Per prio-
 A. C. 1351. rem 29 Apr. 1351 datam permittit, ut
 Du Tillet. in locis interdictis pro se suoque comita-
 p. 442. n. 27. tu rem agi divinam curent. Per alte-
 ram concedit, ut sibi deligant idoneum
 conscientiæ arbitrum, qui possit ipsos ab-
 solvere etiam a casibus, in quibus con-
 sulenda esset Summa Sedes. Eidem Vi-
 ro tribuit plures alias potestates, quæ
 n. 51. cerni queunt in his litteris. Denique
 cunctis Clericis regiæ domus convictori-
 bus largitur copiam recitandi preces ho-
 rarias ex more Parisiensis Ecclesiæ.

R. 179. 1344. Abhinc annos quinque idem Papa
 n. 62. Regi Joanni, tum Normanniæ Duci de-
 derat facultatem tangendi res sacras pie-
 tatis causa, excepto Christi corpore. Et
 qui hoc tibi porriget Sacerdos, addit,
 pretiosum quoque sanguinem tibi præ-
 bere poterit, quamdiu vives, etiam quan-
 do Rex eris: nec obstat ulla sanctio vel
 consuetudo contraria. Dabat 21 Junii
 Id. 1345. an. 1344: & anno proximo eandem gra-
 n. 32. tiam impertiit Odoni Burgundiæ Duci.
 Commendat autem utrique cautionem;
 & vult Sacerdotem illum tam secreto &
 tam providenter agere, ut nihil sanctissi-
 mi Sanguinis extra vas sacrum frustra
 effluat, & nulla inde offensio nascatur.

Ufus

Ufus sacrae communionis sub utra-^{sæcul. XIV.}
 que specie communis fuerat usque ad i-^{A. C. 1351.}
 nitium sæculi XII, & amplius. At se-^{Mabil. Mas,}
 quente seculo Ecclesiæ Latinæ mos erat ^{Ital. to. 3.}
 prope universalis, ut illam sub panis specie ^{. 51.}
 solum acciperent laici; ut diserte dicit ^{Id. Acta S. S.}
 Alexander Alensis: nec tamen videmus ^{ser. 3. p. 6.}
 sanctionem aut legem aliquam hujus mu- ^{præf. n. 75.}
 tationis, quæ sensim introducta fuit.

§. LXI.

Quæstio de Christi sanguine.

Hoc anno inter Fratres Minores ac Do-
 minicanos mota est quæstio de san-
 guine Christi. Anniversaria orbis redem-^{Vad. n. 13.}
 pti die 15 Apr. Franciscus Bailius Fra-
 trum Minorum Barcinonensium Præses
 publice in templo sui cœnobii e suggestu
 dixit Christi sanguinem in cruciatibus ef-
 fusum fuisse separatum a divinitate, ideo-
 que cultu patriæ non adorandum in tri-
 duo mortis. Nicolaus Roselius Domini-^{Vid. Bal. vit.}
 canus tum per Arragoniam Inquisitor id ^{to. 1. p. 906.}
 perscripsit ad Joannem Molinium antea
 Magistrum Ordinis Generalem, tum Car-
 dinalem de S. Sabina: qui Papæ rem
 indicavit. Is post solemnem conventum ^{Emer. di-}
 Inquisitori per patentem litteras præcepit, ^{rect. p. 262.}
 ut hoc dogma tanquam falsum ac hære-
 sine